

Arrest

nr. 158 874 van 17 december 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Thaise nationaliteit te zijn, op 24 juli 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 24 juni 2015 tot weigering van de afgifte van een visum, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 25 juni 2015.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 11 augustus 2015 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 13 oktober 2015.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. DECOSTER, die *loco* advocaat J. VERCAMMEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. DE WITTE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 24 juni 2015 tot weigering van de afgifte van een visum, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 25 juni 2015.

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“Overeenkomstig artikel 39/81, zevende en vijfde lid van de vreemdelingenwet, “doet de Raad uitspraak op basis van de syntheseseminarie”, waarin “alle aangevoerde middelen worden samengevat”.

In casu bevat de syntheseseminarie enkel een integrale herhaling van de middelen uit het verzoekschrift en vat de verzoekende partij de middelen zoals opgenomen in het verzoekschrift niet samen. Integendeel, er wordt een verwijzing naar rechtsleer en de vermelding van de geschonden geachte bepaling toegevoegd.

Bij gebrek aan enige samenvatting van de middelen in de syntheseseminarie, dient het huidig beroep verworpen te worden.”

2.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 13 oktober 2015 dient de verzoekende partij een vraag tot horen in. Ter terechtzitting van 17 november 2015, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 2 oktober 2015 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld: *“VzP stelt dat het doel van de wet en artikel 39/81 van de vreemdelingenwet niet geschonden werd; de complexe taak als vreemdelingenrechter wordt niet ondraaglijk gemaakt. Het verzoekschrift bevat slechts 4 pagina's en de syntheseseminarie slechts 3 pagina's met korte toevoeging van twee extra alinea's omtrent rechtsleer en de geschonden geachte bepaling. Het beroep is ontvankelijk en gegrond en dient dan ook niet te worden verworpen.”*

2.3. In de mate waarin de verzoekende partij heeft gevraagd om te worden gehoord en aldus kenbaar heeft gemaakt dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond, maar ter terechtzitting slechts de in de beschikking opgenomen vaststellingen ontkent, maar nalaat deze op enige wijze te weerleggen, laat de Raad gelden dat de verzoekende partij op die manier niet aannemelijk maakt dat de beschikking onterecht werd genomen. Immers wijst de Raad er nogmaals op dat de *“toevoeging”* uit de syntheseseminarie zoals de verzoekende partij ter terechtzitting aangeeft, een uitbreiding van het middel uit het verzoekschrift uitmaakt. De *“korte toevoeging van twee extra alinea's omtrent rechtsleer en de geschonden geachte bepaling”* uit de syntheseseminarie vormt op geen enkele wijze een antwoord op hetgeen in de nota met opmerkingen gesteld wordt omtrent het nemen van de bestreden beslissing en omtrent de kritiek van de verzoekende partij in het aanvankelijke verzoekschrift op de bestreden beslissing, zodat deze *“toevoeging”* in de ingediende syntheseseminarie een uitbreiding van het middel uitmaakt.

Het beroep is onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend vijftien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET